

MyHeritage – visst kan det va' nå't!

Bertil Holmström

I förra numret berättade jag om mina erfarenheter av det internetbaserade släktforskarprogrammet *My Heritage*. Grundidén är att en robot arbetande mot en jättedator letar efter på personer som förekommer i två av många tusen publicerade antavlorna, och sedan skickar ett meddelande till tavlornas ägare, en "Smart Match":

"En Smart Match kopplar samman någon i ditt släkträd med någon som vi tror är samma person i ett släkträd från en annan MyHeritage.com-medlem. Smart Matches hjälper dig att upptäcka nya släktingar och förfäder!"

Jag hade hoppat på en gratis "prova-på-version" av programmet (maximum 200 anor) och lagt ut några dussin anor för att testa systemet. Kanske skulle jag hitta oväntade släktingar? Idén verkade glimrande!

Länge var erfarenheterna huvudsakligen negativa. I förra numret gav jag ett exempel:

"Goda nyheter. MyHeritage.com hittade **100 nya Smart Matches** till dig! [--] **22 nya Smart Matches hittades i Nielsen Web Site / 9579540-1**, ett släkträd med 10 755 personer skapad av **Peter Nielsen**.

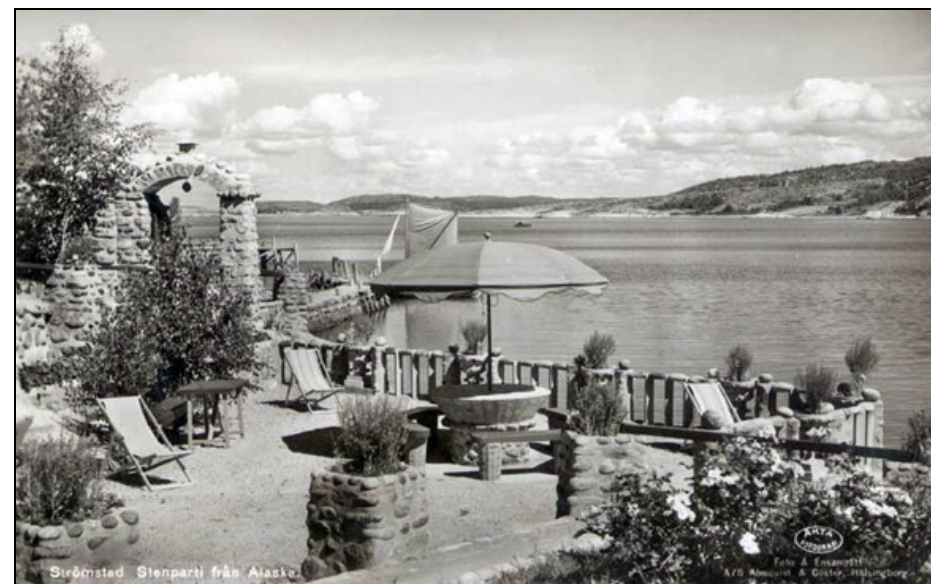
Det handlade om min dubbla ana #72 och #120 Per Andersson på Ramsö (1732-1786), morfar till den mera kända namnen, Pergrunds upptäckare. Bland förslagen till matchningar var en Per Persson (1680-1719), vilket föranledde min kommentar "Nog kunde man åtminstone kräva att både för- och efternamn skall matcha, och att födelse- och dödsår ligger någorlunda i samma härad".

Medan jag höll på och arbetade med förra numret kom faktiskt en verklig matchning, en Ulla Johansson som arbetade med slakten Rundström på Gullnäs (se **Kring kaffebordet** i förra numret). Tyvärr har inte kontakterna utvecklats ytterligare.

Varför har jag blivit besviken på *MyHeritage*?

En orsak är förstas att jag avstått från betalversionen. Möjligheten att få matchningar på 2000 namn är förstas väldigt mycket bättre än på bara 40. Orsaken är inte snålhet utan tanken på hur många timmars arbete som skulle krävas för att föra in ett par tusen släktingar.

Kanske borde jag ha gjort ett annat urval av de anor jag lade ut. Kanske borde jag försökt få med mera distinkta namn som Jacob Plagman eller Peder Jensen Gedda hellre än Per Andersson och Karin Andersdotter.

Bilder från Bohusläns Museum. Se **Kring kaffebordet**.